

การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

The Study on the usage of Chinese near synonym verbs by Thai Learners

ทินัมพร ออมสิน¹, อาจารย์ ดร. สืบพงศ์ ช้างบุญชู²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาจีน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²อาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย 2) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพและศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ชั้นปีที่ 3-4 สาขาภาษาจีน ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 75 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลนักศึกษา 2) แบบสอบถามวัดสภาพและปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .80 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ขั้นที่ 2 สร้างแนวทางการแก้ไขปัญหาคำกริยาโดยเชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนจำนวน 5 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพของการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย จำนวน 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 1 ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์จากการแปลความหมายของคำศัพท์จากตำราหรือพจนานุกรม ด้านที่ 2 ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์จากความเคยชิน ด้านที่ 3 ผู้เรียนเลือกใช้จากคำแนะนำจะเป็นทางความหมายของหน่วยคำ 2) ปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัญหาด้านผู้เรียนสูงสุด อันดับรองลงมาได้แก่ ด้านครูผู้สอนภาษาจีน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดการศึกษาตามลำดับ 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย มีดังนี้คือ ด้านที่ 1 ด้านผู้เรียน พบว่า ควรเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำศัพท์ แทนที่การท่องจำ และการแปล ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอน พบว่า ควรพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างถูกต้องแม่นยำ ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ควรส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้หลากหลายและได้มาตรฐาน ด้านที่ 4 ด้านการจัดการศึกษา พบว่า ควรมีเนื้อหาและชั่วโมงเรียนรายวิชาภาษาจีนที่เพียงพอ อีกทั้งจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนไม่ควรมากจนเกินไป

คำสำคัญ : คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน / ภาษาจีน / การสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ

Abstract

The purposes of this research were 1) Study on the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. 2) Study the problem on the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. 3) Propose the guidelines for solve the problem on the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners. The research was divided into two steps. The first step was found the usage and the problem of Chinese near synonym verbs by Thai learners. The samples were 75 person Chinese major students who were studying in the third and fourth year in 2014 academic year at Mae Fah Luang University and Kamphaeng Phet Rajabhat University. The instruments were 1) Basic information questionnaire of learners. 2) Questionnaire to test the attitudes on the usage and the problem of Chinese near synonym verbs (the reliability is .80, the item objective congruency index is .88). The statistics used in this research were percentage, means, and standard deviation. The second step was formulating guidelines to solve the problem process among 5 specialist and data content analysis. The research results were as follows :

1. The usage near synonym verbs were at high level in all 3 aspects, averaged from high to low as follows :
  - 1) Learners used the vocabulary by dictionary or textbook translation.
  - 2) Learners used the vocabulary by usually use word.
  - 3) Learners used the vocabulary by probability meaning.
2. The problem on the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners were at high level, it was found that the problem of Learners were at the highest level and next to that were the problem of teachers, instructional media and Modes of learning.
3. The guidelines for solve the problem on the usage of Chinese near synonym verbs by Thai learners as follows:
  - 1) Learners: Emphasize on understand and analysis the differences of Chinese near synonym verbs instead of recitation and translation.
  - 2) Teachers: Emphasize on skill of the usage of Chinese near synonym verbs and the skill to transfer knowledge to learners.
  - 3) Instructional media: Emphasize on development all instructional media of Chinese near synonym verbs up to standardized.
  - 4) Modes of learning: The suitability on the amount of subject, amount of timetable and amount of learners in classroom.

Keywords: Near synonym verbs / Chinese language / Teaching Chinese as a foreign language

บทนำ

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวนประชากรประมาณ 1,350 ล้านคน หรือ 1 ใน 5 ของโลก (Population Reference Bureau, 2013, p.2) ปัจจุบันทั่วโลกจึงตื่นตัวและให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาจีน รวมถึงประเทศไทยที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย รัฐบาลให้ความสนใจในด้านการศึกษาภาษาจีนเป็นอย่างมาก ต้องการส่งเสริมสมรรถนะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่สองอย่างภาษาจีนซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญ

ภาษาหนึ่ง มีผู้ใช้เป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษ (Internet World Stats Usage and Population Statistics, 2013, December 31) และเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ (Humphrey Tonkin, 2011, pp.2-5) รัฐบาลจึงต้องการบรรจุวิชาภาษาจีนกลางเป็นหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอน และมีนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและศักยภาพของผู้เรียนให้เข้มแข็ง โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ให้สถานศึกษาทุกสังกัดที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามมาตรการทั้ง 6 มาตรการ โดยเริ่มในปีการศึกษา 2557 ที่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และใช้ครบทุกระดับในปีการศึกษา 2560 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ซึ่งเห็นได้ว่าการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนที่เพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีตอย่างเห็นได้ชัด แต่อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาจีนยังคงต้องได้รับการพัฒนาอีกมาก โดยเฉพาะคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันนั้นนับเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญ เนื่องด้วยคำกริยาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างประโยค มีความซับซ้อน และมีลักษณะเฉพาะในการใช้ โดยเฉพาะคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งยากที่จะเข้าใจถึงความแตกต่างทั้งในด้านไวยากรณ์ ความหมายของคำและลีลาภาษา จึงส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม (ศุภชัย แจ่มใจ, 2552) เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยครั้ง และทวีจำนวนมากขึ้นตามจำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนเรียนรู้ใหม่ สร้างความสับสนให้แก่ผู้เรียนอย่างไม่หยุดยั้ง และเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาจีน จนยากที่จะหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ได้ ดังนั้น การศึกษาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน จึงถือเป็นหัวข้อสำคัญที่จะต้องศึกษาวิจัย เพื่อที่จะสร้างความเข้มแข็ง และสร้างคุณภาพทางภาษาจีนให้ได้ระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขันในเวทีโลก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้บรรลุเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ศึกษาปัญหาและวิเคราะห์หาสาเหตุ อีกทั้งหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน พัฒนาคู่มือสอนภาษาจีน พัฒนาการวัดและประเมินผลและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร
  - 1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สำนักวิชารัฐศาสตร์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 รวมทั้งสิ้น 130 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สำนักวิชาจีนวิทยา สาขาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 49 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 26 คน โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เลือกนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาจีนคละกัน ประกอบด้วย เก่ง กลาง และอ่อน

2. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

2.1 สภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

2.2 ปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

2.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

3. ขอบเขตเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2557 - เดือนกันยายน พ.ศ. 2557

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 ทฤษฎีการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบ

โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado, 1957) กล่าวว่า ในการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบระหว่างความเหมือนและความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาปลายทาง ทำให้สามารถพยากรณ์ความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าในการเรียนรู้ ซึ่งสามารถลดหรือป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นได้

1.2 ทฤษฎีการวิเคราะห์ความผิดพลาด

เดอะด้า (Theda, 2012) กล่าวว่า การวิเคราะห์ความผิดพลาดคือการนำเอาความผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์โดยการสังเกต การแบ่งประเภท อีกทั้งวิเคราะห์จากอุปสรรคในการเรียนของตัวผู้เรียนเอง ซึ่งการวิเคราะห์ความผิดพลาดจะใช้การเปรียบเทียบ ระหว่างภาษาแม่กับข้อผิดพลาดของการใช้คำศัพท์ที่เกิดขึ้น แล้วจึงหาสาเหตุของความผิดพลาดว่าเกิดจากสิ่งใด

1.3 ทฤษฎีภาษาระหว่างคู่เจียนอิ่ง (Lu Jianyi, 1984) ได้กล่าวถึงภาษาระหว่างไว้ว่า ในระหว่างที่ผู้เรียน เรียนรู้ภาษาที่สองได้สร้างความผิดพลาดทางภาษาที่มาจากกรเข้าใจกฎของการใช้ภาษาที่สองผิด ซึ่งการผิดพลาดทางภาษานั้นจะไม่เหมือนกับภาษาแม่ และแตกต่างจากภาษาเป้าหมายของผู้เรียน ปัจจัยการเกิดภาษาระหว่างมาจากอิทธิพลของความคิดและจิตใจของผู้ที่เรียน ซึ่งปัจจัยของภาษาระหว่างที่เกิดขึ้นตั้งต้นมาจากสิ่งเหล่านี้ 1) ความคลาดเคลื่อนของภาษาแม่ 2) การเรียนรู้ภาษาเป้าหมายที่มีขีดจำกัด 3) ครูผู้สอนหรือตำราเรียนที่ไม่ดีพอทั้งในด้านการอธิบายและการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จ้าวซิน และลี่อิง (ZhaoXin and LiYing, 2001, 2002) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์การเรียนการสอนคำพ้องความหมายสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ให้ความเห็นว่าเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพ

สูงสุดในการเรียนคำพ้องความหมายจะต้องเน้นการฝึกหัด ในการฟัง พูด อ่าน เขียนให้มากที่สุด และตัวผู้สอนเองจะต้องเชี่ยวชาญในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายเหมือนกันได้ และให้ผู้เรียนฝึกใช้ให้มากที่สุด เมื่อใดที่พบข้อผิดพลาดในการใช้คำของผู้เรียน ผู้สอนจำต้องอธิบายอย่างละเอียดให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ หู เหลียงเจี๋ย (HuLiangjie, 2006) ได้วิจัยเรื่องการวิเคราะห์คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้วิจัยได้กล่าวว่า ผู้เรียนต่างชาติมักจะเกิดความผิดพลาดอันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างคำ โดยอาจได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของตนเอง ตำราเรียน รวมทั้งอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์คำและใช้คำได้อย่างถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาจีน และเป็นสิ่งที่ไม่ควรหลีกเลี่ยงที่จะศึกษา

นางสาวณิชา สนิชทิยากร (2549) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาคำภาษาจีนที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน และการออกแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้กล่าวถึง 2 ด้านที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ได้แก่ 1. มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์หน่วยคำและความหมายของคำที่คล้ายคลึงกัน 2. สามารถเปรียบเทียบการใช้คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการสอนคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน พบว่า วิธีที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้อย่างแม่นยำ จะต้องใช้รูปแบบการสอนด้วยวิธีอธิบายอย่างละเอียด ซึ่งจุดสำคัญ เจาะลึก ทั้งด้านไวยากรณ์ ด้านความหมายและด้านลักษณะพิเศษที่ชี้ถึงความแตกต่างระหว่างคำให้ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบได้ด้วยตนเอง เน้นฝึกฝนทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ทั้งนั้น ความเชี่ยวชาญของผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ทำให้ผู้วิจัยสนใจการสอนด้วยวิธีดังกล่าวมาพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้เรียนให้เกิดผลอย่างเต็มประสิทธิภาพ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้ ศึกษาปัญหา และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย การใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีลักษณะดังนี้

1) แบบสอบถามข้อมูลนักศึกษาเบื้องต้น ประกอบด้วย เพศ และระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน 2) แบบสอบถามวัดสภาพและปัญหาทางการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ที่มีค่า IOC. เท่ากับ 0.88 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80

2. ขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับของนักศึกษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกับของนักศึกษาไทย

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

3.1 เก็บข้อมูลสภาพการใช้ ปัญหา และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในชั่วโมงเรียน

3.2 เก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามวัดสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มโดยเชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนจำนวน 5 คน เพื่อวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หลังจากได้รับแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นและสภาพการใช้คำกริยาจากกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ และตรวจแบบสอบถามทุกฉบับ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ และระยะเวลาการเรียนภาษาจีน โดยนำมาคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2.2 วิเคราะห์สภาพและปัญหาของการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย โดยมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นจากการสนทนากลุ่มเพื่อวิเคราะห์ปัญหา และสร้างแนวทางในการแก้ไขปัญหาคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาถึงสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 75 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 เป็นเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66 ด้านระยะเวลาการเรียนภาษาจีน ส่วนใหญ่ระยะเวลา 3-4 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 72 ระยะเวลา 5-6 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ระยะเวลา 7 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามด้านสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน พบว่า อันดับที่ 1 มาจากรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่อาศัยการแปลความหมายของคำศัพท์จากคำราหรือพจนานุกรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D = 0.41) อันดับที่ 2 มาจากการเลือกใช้คำศัพท์ที่เคยชิน และใช้บ่อยครั้งโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D = 0.67) อันดับที่ 3 มาจากความน่าจะเป็นทางความหมายของหน่วยคำโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D = 0.82)

2. ผลการศึกษาถึงปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของนักศึกษาและการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนด้านปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย พบว่า มีปัญหาโดยรวม

อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านผู้เรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.60, S.D = 0.49$) อันดับที่ 2 คือ ด้านครูผู้สอนภาษาจีน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26, S.D = 0.51$) อันดับที่ 3 คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16, S.D = 0.49$) และอันดับที่ 4 คือ ด้านการจัดการศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65, S.D = 0.58$)

3. ผลการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย แนวทางการแก้ไขปัญหาคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย มีดังนี้คือ 1) ด้านผู้เรียน พบว่า ควรเน้นรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำกริยา แทนที่รูปแบบการเรียนรู้โดยการท่องจำ และการแปล 2) ด้านครูผู้สอนภาษาจีน พบว่า ควรพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างถูกต้องแม่นยำ 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า ควรส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ให้หลากหลายและได้มาตรฐาน 4) ด้านการจัดการศึกษา พบว่า ควรมีเนื้อหาและชั่วโมงเรียนรายวิชาภาษาจีนที่เพียงพอ อีกทั้งจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนไม่ควรมากเกินไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. จากผลการศึกษาสภาพการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย พบว่า ผู้เรียนเลือกใช้คำจากการแปลความหมายของคำศัพท์จากตำราหรือพจนานุกรมมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้เรียนไม่ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างคำ และขาดความรู้ความเข้าใจว่า ความหมายของภาษาต่างๆ ไม่ได้เหมือนกันโดยสิ้นเชิง คำกริยาบางคำเมื่อผ่านการแปลเป็นอีกภาษา อาจกลายเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในอีกภาษาหนึ่งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขชัย แจ่มใจ (2552) ที่พบว่า ปัญหาหลักของการเลือกใช้คำของผู้เรียนชาวไทยมาจากการแปล เนื่องจากการแปลเพียงอย่างเดียวทำให้เกิดปัญหาคำกริยาที่ใช้ได้ เพราะโครงสร้างภายในของคำมีความแตกต่างกัน

2. จากผลการศึกษาปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทย พบว่า จากการที่ผู้วิจัยได้จัดการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน ทั้ง 5 คน เพื่อวิเคราะห์และสรุปปัญหาการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันทั้ง 4 ด้าน พบว่า

2.1 ปัญหาด้านผู้เรียน 1) เกิดจากการที่ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทั้งในด้านความหมายของคำ ด้านไวยากรณ์และด้านลีลาภาษา เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนทักษะทางการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับเจ บี ฮีตัน (J.B. Heaton, 1989) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของทักษะทางภาษาจะต้องมีทักษะทางไวยากรณ์ที่ดี สามารถแต่งประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ต้องมีทักษะทางลีลาภาษาที่ดี สามารถเลือกใช้ได้ในประโยคหลากหลายแบบ และใช้ภาษาได้ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีทักษะทางการเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสม สามารถเลือกคำศัพท์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ 2) เกิดจากการที่ผู้เรียนขาดความพยายาม ความมีวินัย ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องการเป็นผู้รับความรู้

จากผู้สอนในชั้นเรียนเท่านั้น โดยไม่ให้ความสำคัญต่อการค้นคว้าหรือทบทวนความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันเป็นสิ่งที่ยากมาก หากผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญ ไม่พยายามเรียนรู้ด้วยตนเองจะส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชราวรรณ โทพล (2533) ที่พบว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนสูงมักให้ความสำคัญต่อการเรียนด้วยตนเองมากกว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถกลางและต่ำ

2.2 ปัญหาด้านผู้สอน 1) เกิดจากผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญในการใช้คำกริยาภาษาจีน ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจ้าวซิน และลี่อิง (ZhaoXin and LiYing 2001, 2002) ที่ได้กล่าวว่าตัวผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน มิฉะนั้นแล้วยากที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้ 2) เกิดจากผู้สอนขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเนื่องจากผู้สอนบางส่วนไม่ได้จบการสอนภาษาจีนมาโดยตรงขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ถึงแม้มีความเชี่ยวชาญในด้านคำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่เมื่อขาดทักษะการสอนจึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย แจ่มใจ (2552) ที่ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนพบว่า จุดอ่อนด้านคุณภาพของผู้สอนมาจากการขาดทักษะในการสอน ขาดประสบการณ์สอน และความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

2.3 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน เกิดจากการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน ด้านตำราแบบเรียน และพจนานุกรมด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันโดยเฉพาะ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตินาถ ดาลาด และอัญชลี ตุนา (2554) ที่ทำการศึกษาเรื่องสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนพบว่า ปัญหาของสื่อการเรียนการสอนด้านตำราแบบเรียนที่ขาดแคลน ยังเป็นปัญหาหลักต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ที่รอคอยการแก้ไขต่อไป

2.4 ปัญหาด้านการจัดการศึกษา 1) เกิดจากการขาดการวางแผนด้านผู้สอนโดยจัดให้ผู้สอนชาวจีนที่ขาดความสามารถทางการสื่อสารภาษาไทยมาสอนผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาจีน จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการสื่อสาร ส่งผลต่อการอธิบายคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันซึ่งเป็นพื้นฐานหลักทางภาษาที่สำคัญที่สุด โดยมีข้อมูลสนับสนุนผลการวิจัยดังนี้ จากการศึกษาด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับอุดมศึกษา โดยศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) ที่ได้ให้ข้อสังเกตและเสนอแนะไว้ว่า “อาจารย์ภาษาจีนที่ส่งมานั้นสร้างปัญหาในการเรียนการสอนมาก เนื่องจากเกือบทั้งหมดพูดภาษาไทยไม่ได้ ขาดประสบการณ์สอนและอาจารย์ชาวจีนบางคนขาดความรับผิดชอบ” 2) เกิดจากขาดการวางแผน ด้านจำนวนคาบเรียน และจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียน ซึ่งมีจำนวนคาบเรียนไม่เพียงพอ และจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนรายวิชาภาษาจีนมีมากเกินไป ทำให้โอกาสในการฝึกฝนทักษะการใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันลดน้อยลงหรือไม่ทั่วถึง ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย แจ่มใจ (2552) ที่พบว่า จำนวนผู้เรียนเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีจำนวนมากเกินไป ผู้สอนอาจสอนได้ไม่ทั่วถึงและผู้เรียนอาจขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะอย่างเต็มที่

3. แนวทางแก้ไขปัญหการใช้คำกริยาภาษาจีนที่มีความหมายใกล้เคียงกันของนักศึกษาไทยสรุปได้ดังนี้

3.1 แนวทางการแก้ปัญหาด้านผู้เรียน ควรเน้นรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทั้งด้านไวยากรณ์ ความหมายของคำ และลีลาภาษา ควรเน้นตั้งแต่เริ่มวางพื้นฐานทางภาษาจีน โดยชี้จุดสำคัญ และอธิบายอย่างละเอียด ยกตัวอย่างให้หลากหลาย สร้างความกระตือรือร้น โดยหมั่นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน วิเคราะห์ความแตกต่างของคำ และค้นคว้าด้วยตนเอง เมื่อพบข้อผิดพลาดต้องอธิบายแก้ไขอย่างละเอียดโดยเร็ว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันได้อย่างถูกต้องแม่นยำ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ สอนตระกูล (2535) ที่พบว่า การพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับหลิวจิน (LiuJin,1997) ที่พบว่า สิ่งสำคัญต่อการสอนคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันต้องประกอบไปด้วย 3 หลัก 1) เน้นจุดที่สำคัญเจาะลึกอธิบายอย่างละเอียดชัดเจน 2) ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคำ 3) ทำแบบฝึกหัดให้หลากหลาย ร่วมกับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้อง กับพิมพันธ์ เคะะคุปต์ และเพชรวิทย์ ยินดีสุข (2548) พบว่าการเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนั้น สามารถทำให้ความรู้ที่ได้รับมีความคงทนและยาวนาน

3.2 แนวทางการแก้ปัญหาด้านครูผู้สอน ควรกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถ และทักษะด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันของผู้สอน โดยอาจมีการกำหนดข้อสอบกลางมาเพื่อทดสอบความสามารถของผู้สอนก่อนมอบหมายงาน สนับสนุนให้มีการจัดการอบรม สัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะของผู้สอน สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนที่ดี แนะนำวิธีสอนแบบต่าง ๆ รวมถึงเทคนิคการวัดและประมวลผลอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับชรินทร์ เพิ่มพูน (2546) ที่พบว่า 3 ด้านที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ คือ การให้การศึกษา การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนา และประเมินทักษะของครูผู้สอน

3.3 แนวทางการแก้ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนที่ขาดแคลน ควรร่วมมือกับ ภาครัฐ และเอกชนเพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอนตำรา แบบเรียนและพจนานุกรมด้านคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยอาจจัดทำตำรา หรือพจนานุกรมที่รวบรวมข้อมูลคำกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกันจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด สอดคล้องกับสมชาย คำปลิว (2549) ที่พบว่า สื่อเป็นสิ่งที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้สมบูรณ์ จึงควรส่งเสริมให้มีการผลิต ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาสื่ออย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับยุพิน พิพิธกุล (2539) กล่าวว่า ผู้สอนควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมอยู่เสมอ

3.4 แนวทางการแก้ปัญหาด้านการจัดการศึกษา เมื่อเริ่มวางพื้นฐานทางภาษาจีนซึ่งเป็นรากฐานสำคัญสำหรับผู้เรียนนั้น ควรจัดการศึกษาให้ผู้สอนชาวไทยเป็นผู้สอน หรือให้ผู้สอนชาวไทยและชาวจีนสอนร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาในด้านการสื่อสารระหว่างผู้สอนชาวจีนและผู้เรียนชาวไทย อีกทั้งควรมีการปรับจำนวนคาบเรียนต่อสัปดาห์ และปรับจำนวนผู้เรียนให้เหมาะสม ซึ่งไม่ควรเกิน 25 คนต่อห้องเรียน เพื่อประสิทธิภาพที่ดีในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภชัย แจ้งใจ (2552) ที่พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 57.22 เห็นว่าจำนวนผู้เรียนมีมากเกินไปส่งผลต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมากและควรกำหนดให้มีจำนวนผู้เรียนประมาณ 20 - 25 คนต่อห้องเรียน และผู้เรียนร้อยละ 60.43 เห็นว่าชั่วโมงเรียนแต่ละสัปดาห์น้อยเกินไปทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง และควรเพิ่มจาก 4 ชั่วโมง เป็น 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 ครูผู้สอนสามารถศึกษาสภาพ และปัญหา รวมถึงแนวทางในการแก้ปัญหาที่ค้นพบในการวิจัยนี้ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

1.2 สถานศึกษาสามารถศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อนำมาปรับใช้กับกระบวนการส่งเสริมการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านผู้เรียนและผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยด้านการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันในประเภทคำอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน. ประกาศ.

ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). การวิเคราะห์ความแตกต่างของคำพ้องความภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย.

วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.15(6),1026-1036.

ณิชา สิ้นธิยากร. (2549). การศึกษาคำภาษาจีนที่มีความหมายคล้ายคลึงกันและการออกแบบการเรียนการสอน.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาตะวันออก สาขาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรารวรรณ โทพล. (2533). การศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนเป็นผู้เลือกเองในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครพนม.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธิดินาฏ ดาลาด และอัญชติ ตูนา. (2554). สำรวจความต้องการสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปลาย สายศิลป์-ภาษาจีน โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี. ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถม - มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีย์ สอนตระกูล. (2535). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนแบบจัดกรอมมโนทัศน์สำหรับวิชาชีววิทยาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2548). วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ชรินทร์ เพิ่มพูน. (2546). การพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดละโว้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์.

- สมชาย คำปลิว. (2549). การศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอรายีไศล จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2539). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- ทีศนา เขมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2553). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2). (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิค ปริ้นติ้ง.
- Population Reference Bureau. (2013). **2013 World Population Data Sheet**. Washington DC: Centennial Group.
- Internet World Stats Usage and Population Statistics. (2013). **Top Ten Languages in the Internet 2013- in millions of users**. Retrieved October 20, 2014, from <http://www.internetworldstats.com/stats7.htm>.
- Humphrey Tonkin. (2011). **Language and The United Nations: A Preliminary Review**. Léger.1(1), 2-5.
- Robert Lado. (1957). **Linguistics across Cultures**. Ann Arbor : University of Michigan Press.
- Theda. (2012). **Error Analysis of Chinese Verb-Synonyms Acquisition by the Intermediate Level of Indonesian Students**. Master Degree Teaching Chinese to Speakers of Other Language Zhong Shan University.
- Lu Jianyi. (1984). **Error Analysis International Language Teaching**. Master Degree Teaching Chinese to Speakers of Other Language Zhong Shan University.
- Zhao Xin and Li Ying. (2001, 2002). **Analysis of Chinese Synonyms**. Master Degree Teaching Chinese to Speakers of Other Language Yinan University.
- Hu Liangjie. (2006). **Analysis the difference of Chinese Noun-Synonyms**. Master Degree Teaching Chinese to Speakers of Other Language Yunnan University.
- J.B. Heaton. (1989). **Writing English Language Tests**. England: Longman Pub Group.
- Liu Jin. (1997). **Teaching Chinese Noun-Synonyms for foreign language student**. Master Degree Teaching Chinese to Speakers of Other Language Zhongguo Renmin University.